

(306) “क्षिप प्रेरणे” (IV-दिवादि:-1121. सक. अनि. पर.) [अ]

प्रेरणम्=निरसनम्—इति धातुकाव्यव्याख्याता ।

‘क्षिप्यति प्रेरणे, शे तु क्षिपति क्षिपते पदे ॥’ (श्लो. 130) इति देवः ।

क्षेपकः-पिका, क्षेपकः-पिका, ¹चिक्षिप्सकः-प्सिका, चेक्षिपकः-पिका ;

क्षेप्ता-त्री, क्षेपयिता-त्री, चिक्षिप्सिता-त्री, चेक्षिपिता-त्री ;

²क्षिप्यन्-न्ती, क्षेपयन्-न्ती, चिक्षिप्सन्-न्ती ; —

क्षेप्स्यन्-न्ती-ती, क्षेपयिष्यन्-न्ती-ती, चिक्षिप्सिष्यन्-न्ती-ती ; —

³व्यतिक्षिप्यमाणः, क्षेपयमाणः, — चेक्षिप्यमाणः ;

— क्षेपयिष्यमाणः, — चेक्षिपिष्यमाणः ;

प्रक्षिप्-प्रक्षिपौ-प्रक्षिपः ; —

क्षिप्तम्-तः^A-तवान्, क्षेपितः, चिक्षिप्सितः, चेक्षिपितः-तवान् ;

क्षिपः⁴, क्षिपका⁵, ⁶परिक्षेपी, ⁷क्षिप्नुः^B, ⁸परिक्षेपकः, क्षेपः,

चिक्षिप्सुः, चेक्षिपः ;

1. ‘हलन्ताच्च’ (1-2-10) इति सनः क्त्वाच्च गुणः । एवं सन्नन्ते सर्वत्र बोध्यम् ।

2. ‘दिवादिभ्यः श्यन्’ (3-1-69) इति श्यन् । श्यनो द्विद्वावाद्भ्यस्य गुणो न ।
स्त्रियाम् ‘शपश्यनोर्नित्यम्’ (7-1-81) इति नित्यं नुम् ।

3. ‘कर्तरि कर्मव्यतीहारे’ (1-3-14) इति शानच् ।

4. ‘इगुपधज्ञाप्र्रीकरिः कः’ (3-1-135) इति कर्तरि कः प्रत्ययः ।

5. क्षिपशब्दात् अज्ञाताद्यर्थे तद्धितप्रत्यये कनि सति, ‘क्षिपकादीनां च’
(वा. 7-3-44) इति इत्त्वनिषेधे ‘क्षिपका’ इति भवति ।

6. ‘सम्पृचानु—’ (3-2-142) इत्यादिना घिनुण् ताच्छीलिकः ।

7. ‘त्रसिगृध्रिषिषिषिषेः क्तुः’ (3-2-140) इति क्तुः ताच्छीलिकः ।

केचित्तु ‘श्रुभ्नादिषु च’ (8-4-39) इति णत्वं नेच्छन्ति ।

8. ‘निन्दहिंसक्विलशखाद—’ (3-2-146) इत्यादिना वुञ् ताच्छीलिकः ।

A. ‘वरिषीष्ट शिवं क्षिप्यन् मैथिल्याः कल्पशाखिनः ।

प्रावारिषुरिव क्षोणीं क्षिप्ता वृक्षाः समन्ततः ॥’ भ. का. 9-25.

B. ‘विद्यामयैर्न विजयां जयां च रक्षोगणं क्षिप्नुमविक्षितात्मा ।

अध्यापिपद्माधिसुतो यथावज्जिघातयिष्यन् युधि यातुधानाम् ॥’ भ. का. 2-21.

[अ] अस्य धातोर्दिवादौ नव्यः पाठ इति क्षीरस्वामिमतम् । तत्र समीचीनम् ।

‘क्षिप्यति प्रेरणे, शे तु क्षिपति क्षिपते पदे ।’ इति देवे (130) उक्तम् । प्रयोगश्च

‘द्वाविमावम्भसि क्षिप्य गले बद्ध्वा महाशिलाम् । धनिनं चाप्रदातारं दरिद्रं

चाप्रवासिनम् ॥’ (महाभारते उद्योगपर्वणि 33-60) इति प्रयोगात् । तत्र

क्षिप्य इति लोण्मध्यमपुरुषैकवचनम्—इति पुरुषकारे श्रीकृष्णलीलाशुक् ।